

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی شهرهای کوچک شهرستان بابل بر اساس شاخص های زیست پذیری شهری

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 8، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

پری شکری فیروزجاه - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

صادق صید بیگی - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

زهرا کیانزاد - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

سید حسن رسولی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

تبیین موضوع: رشد جمعیت شهری و شهرنشینی قبل از فرآیند برنامه ریزی شهری در ایران، شهرها را به شدت از معیارهای زیست پذیری و استانداردهای زندگی دور کرده است. از این رو پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان زیست پذیری شهرهای کوچک شهرستان بابل بر اساس ابعاد کالبدی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی انجام شده است. روش: روش تحقیق توصیفی-تحلیلی است که اطلاعات آن از طریق پرسشنامه ای با ۴ بعد و ۳۰ شاخص بدست آمد. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS، آزمون T-Tset، آنتروپی شانون و مدل الکترون استفاده شده است. یافته ها: نتایج بدست آمده از مدل الکترون نشان می دهد که شهر امیرکلا با امتیاز (۵) بیشترین مطلوبیت و شهرهای خشروپی و زرگرمحله با امتیاز (۵-) کمترین مطلوبیت زیست پذیری را نسبت به شهرهای دیگر داشته اند. یافته - های آزمون T-Tset نشان دهنده مطلوبیت پایین زیست پذیری شهرهای مورد مطالعه در ابعاد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و زیست - محیطی بوده که بعد زیست محیطی کمترین مطلوبیت را داشته است. نتایج: به منظور بهبود وضعیت زیست پذیری شهرهای کوچک شهرستان بابل، اتخاذ اقدامات مناسب در ابعاد زیست محیطی (افزایش کیفیت جمع آوری زباله، فاضلاب، آب های سطحی و فضای سبز داخل شهرها) و اجتماعی (افزایش امنیت و ایمنی در جاده ها، پیاده روها و معابر) از اهم ضروریات است.

کلمات کلیدی:

تحلیل فضایی، زیست پذیری شهری، شهرهای کوچک، شهرستان بابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1368923>

